

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਚੌਪੜਾ, ਜੇ.

ਬਿੰਦਰਾ ਬੈਨ ਕੋਈ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਐਨ.ਜੀ. 1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 607 ਵਿੱਚ 57 ਵਿੱਚੋਂ 162.

195
April, 17th

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਆਰਟੀਕਲ 226—ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਕਿਉ ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਰਿੱਟ—ਕਿਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ—ਕਿਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ—ਕੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਜਾਂ ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਕੁਝ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕੁਝ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋ- ਵਾਰੰਟੋ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਗੈਰ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਦਫਤਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਜੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੇਜਰ ਵਿੱਚ ਕੋ- ਵਾਰੰਟੋ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ

ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਤਕ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਨਾਗਰਿਕ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਫ਼ਤਰ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂ ਪਬਲਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰਿਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਹਰ ਵੋਟਰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਵਿਚ ਇਕੱਲੇ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋ- ਵਾਰੰਟੋ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ (ਆਰਟੀਕਲ 226) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਾਅ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ ਕੇਵਲ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਬਦਲਵੇਂ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਸ਼ੱਕੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਬੋਝਲ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਾਂ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਹੋਬਲ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਮਿਤੀ 28 ਜੁਲਾਈ, 1957, 1956 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 607 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ।

ਜੇ ਐਨ ਕੌਸ਼ਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀਸੀ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਲਡੀ ਕੌਸ਼ਲ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਇਹ ਦੋ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ 10 ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦਾ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 209 ਆਫ 1957 ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, 1957 ਦਾ ਨੰਬਰ 162, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਬਰਨਾਲਾ (ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ) ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਸਤੰਬਰ, 1956 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਦਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੌਂ ਚੋਣ-ਵਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 26 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ, ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਦੋ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋ- ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਚੋਣ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਹੋਈ ਸੀ। ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਰਨਾਲਾ ਦਾ ਕਸਬਾ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ, ਦਸ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਲਪਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, 1953 ਵਿੱਚ ਬਰਨਾਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, 1952 ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਉਦੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ 1953 ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਧਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 240 (i) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਹੱਦਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਚੋਣ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ (c) ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰੇਕ ਨਿਵਾਸੀ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ 21 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਦਿਮਾਗੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਤਹਿਤ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਖੇਤਰ ਲਈ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, *ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼*

ਵਾਰੰਟੋ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਚੋਣਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਨੁਕਤੇ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ-

- (i) ਕਿ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ;
- (ii) ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਪੱਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਜਾਂ ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਕੁਝ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਗੈਰ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਦਫਤਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਜੋ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਢਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਸਪੀਅਰ (1) ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਰੰਟੋ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) (1916) 1 KB 595.

ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਦਫਤਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਾਅ ਸਿਰਫ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ 'ਅਧਿਕਾਰਤ' ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਵੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੌਂਸਲ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੇਧ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਤਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਨਤਕ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਪੀਅਰ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। *ਜੀ. ਡੀ., ਕਰਕਰੇ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਲ. ਸ਼ੇਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)* ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ *ਸਪੀਅਰ (1)* ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਉੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ *ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।* ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਜਨਤਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ.

(1) (1916) 1 KB 595.

(2) A.IK 1952 ਨਾਗ. 330.

Bindra Ban
and others

v.

Sham Sunder
and others

Chopra^ J.

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ * ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਧਾਨਕ ਦਫਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। *ਰਾਜੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਚੰਦਨਮਲ* ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ ਦੀ *ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1) ਵਿੱਚ ਸੁਭਾਅ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ *ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ* ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਤਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ *ਸੱਚਾ * ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ* ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੋਹਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਨਤਕ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਕਥਿਤ ਹੜੱਪਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ *ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।* ਜਨਤਾ ਦੇ.

z

ਬਿਮਨ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਬਨਾਮ *ਡਾ. ਐਚ.ਸੀ. ਮੁਖਰ ਜੀ, ਰਾਜਪਾਲ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2) ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 (3) (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ- * ਸੰਪਾਦਕ ਅਤੇ *ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ* ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ * - ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ *ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ*, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਰਿਲਾਇੰਸ, ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਏਆਈਆਰ 1953 ਮੈਡ. 96 ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੇ ਚੰਦਰ ਰੈਡੀ, ਜੇ. ਦੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਸ, ਜੇ, ਚੰਦਰ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ

(1) ਏਆਈਆਰ 1957 ਮਧ. ਪ੍ਰਾ. 60.

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1952 ਕੈਲ. 799

from

ਰੈੱਡੀ, ਜੇ. ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਨਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ, ਉਹ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਾਪਤੀ ਕੀਤੀ-

“ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਸਾਰਥਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਚੈਲ ਦੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਦਾ।

ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਨਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਸਪੀਅਰ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਤਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਨਾਗਰਿਕ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਫਤਰ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਕਮੇਟੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਦਫਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਜਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਫਸਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਈ, ਟਾਊਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਟਾਊਨ ਕੌਂਸਲਰ, ਜੱਜ, ਸ਼ੈਰਿਫ, ਮਾਰਸ਼ਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ (ਵੀਡੀਓ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 44 ਅਮ. ਤੁਰ. 107)।

ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ, ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਕੁੱਲ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜ -*ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ* 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਤਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ, (ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪੈਰਾ 282, ਲਾਰਡ ਸਿਮੰਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਗ II)। ਪਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵੈਟ ਰਿਲੇਟਰ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 283, ਹਾਲਸਬਰੀ) *ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕਾਰਮਾਰਥਨ* (1)। ਉਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੈਰਾ 282 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੋਸ਼ਨ ਸਾਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ *ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ*। ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਇਨ ਫਾਰਮੇਸ਼ਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਰਕ ਆਫ ਦ ਕਰਾਊਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ (V. 9 Amm. C.) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 20 ਸਿਕੰ. 4)। ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ "ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ *ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤਾਜ ਉੱਤੇ ਹੜਪਣ ਲਈ*, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਤਾਜ ". ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬਣਾਏ, "ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ", ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। *ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਓਗਡੇਨ* (2), ਪੈਰਾ 282 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ *ਨਿਸੀ* ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ, ਕਿਉਂ ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ (1) (1759) 2 ਬੁਰ. 869 (2) (1829) 109 ਈ.ਆਰ. 436.

ਬੋਰੋ ਆਫ਼ ਸੁੰਦਰਲੈਂਡ ਦੇ ਫ੍ਰੀਮੈਨ ਅਤੇ ਸਟਾਲਿੰਗਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਸੁੰਦਰਲੈਂਡ ਦੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਅਤੇ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਸਬੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਕਤ ਕਸਬੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਪੈਡੋਂਟਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਦਾ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ * * * ^ Rex >

ਕਾਰਮਾਰਥਨ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (1), ਨੂੰ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੂਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਾਊਨ ਆਫਿਸ ਦੇ ਮਾਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ। ਲਾਰਡ ਟੈਟਰਡੇਨ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ wstficFS ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਫਰੈਚਾਇਜ਼ੀ ਦੀ ਹੜੱਪਣ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਗਸ, (2), ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਬ੍ਰਿਗਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੈਰੇਗੇਟ ਕਸਬੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ

(1) (1759) ੨ ਬੋਰ. 869

(2) (1864) XI LT 372.

ਟੂਬਰਜ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਿਣਤੀ (ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ-ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ) ਸਹੀ ^2 ਨਹੀਂ ਸਨ। ^1 ਯੋਗ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਦਿਖਾਇਆ-ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਚੋਣ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਕਾਕਬਰਨ, ਸੀਜੇ, ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ-

“ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਵਿਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਦੀ

ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?

ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਮਪਟਨ, ਜੇ., ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ: -

"ਰੁਚੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਤੂੜੀ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸਾਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਾਡੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਓ ਵਾਰਟੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ * ਰੇਕਸ ਟ੍ਰਾਈਟ, (1) ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ - ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋ-ਵਾਰਟੋ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਦਾਲਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਸ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

(1) (1836) 111 ਈ.ਆਰ. 1297.

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਡੇਨਮੈਨ, ਸੀਜੇ, ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ-

“ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਦ ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਓਗਡੇਨ (1)*, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਤੋਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ, ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ *ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੇਗੀ* ਜੋ "ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ *ਦ ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਦਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕਾਰਮਾਰਥਨ (2)* ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਲਈ ਸੂਚਨਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਗਠਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰੀਰ*।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਕਾਕਬਰਨ, ਸੀਜੇ, *ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਜੀਓ ਪ੍ਰਾਈਸ ਲੋਇਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3)* ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇੱਕ *ਵਾਰੰਟੋ* ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ।, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਿਗਮ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਚਾਨਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਸਬੇ ਦੇ ਇੱਕ ਵਸਨੀਕ ਅਤੇ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਮ ਦੇ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਬੋਲਿਫ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਰਿਲੇਟਰ

- (1) (1829) 109 ਈ.ਆਰ. 436.
 (2) (1759), 2 ਬਰ. 869
 (3) (1860) 11 LT 232.

^H^ 1- ® ® ਇੱਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੇ ਹਮਲਾ, ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਸ਼. ਮੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ-ਅਤੇ-ਓਥਮੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਭਾਵੀ ਭੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

।
 ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸੰਮਿਲਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। *ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ* ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ *ਕੋਟ ਵਾਰੰਟੋ* ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ - ਸੱਚਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਤੂੜੀ ਦਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ

ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਫਤਰ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਜੇ/ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਡੀ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ V ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਹਰ ਵੋਟਰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਵਿਚ ਇਕੱਲੇ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਵੋਟਰ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਕੋ ਵਾਰਟੋ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1)।

ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਿਅਕ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੁਤਬਾ ਬਦਲਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਕਾਰਮਾਰਥਨ, (2), ਅਤੇ ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਓਗਡੇਨ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3), ਅਤੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 282 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਅੱਗੋਂ, ਕੋਓ ਵਾਰਟੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ

(ij~AiK"i957 ਰਾਜ. 75.

(2) (1759), 2 ਬਰ. 869

(3) (1829) 109 ਈ.ਆਰ. 436.

ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ, ਇੱਕ ਕੁੱਲ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਹੋਂਦ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਲਈ, ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪੰਜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ; ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ - , ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਚੁਣਨ ਲਈ।

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੀ ਹੋਣ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ— ^

“ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਗੰਭੀਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸਬੰਧਾਂ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 12 ਦੀ

ਚੋਣ

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਤਿ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ"।

ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਏਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂਬਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਆਮ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼, ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ, ਇੱਕ ਸਮੂਹਿਕ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਆਮ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਵ੍ਰਾਈਟ ਫੈਡ ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਜੀਓ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ *Llyod^nd ਪੈਰਾ 2831* ਮੈਂ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਰਾਇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਸੀ

- (1) (1836) 111 ਈ.ਆਰ. 1297.
- (2) (1860) 11 LT 232.

ਬਿੰਦਰਾ ਬੈਨ ਆਈ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ

ਜੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਨਿਯਮ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਆਫ ਕੋ-ਵਾਰੰਟੋ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ^^

ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 2006 ਦੇ ਨਿਯਮ 51, ਜੋ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ^{ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੁਰਬੀ} ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ 240 ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਨਿਯਮ 67 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ"।

ਨਿਯਮ 67 ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 52 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ * * * * *

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਟ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਪੰਜ ਵੋਟਰਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 14 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਨਰ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਿਸ਼ਨਰ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਹਨ।

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਚੋਣ-ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਾਅ 'ਤੇ ਰੋਕ. tion {ਕੋਈ-ਸਹਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

ਬਿੰਦਰਾ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ ਹੋਰ-ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਿਲੇ 52 ਕੇਵਲ ਚੋਪੜਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪਿੰਜਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਕੇਵਲ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇ- ਵਾਰ ਰੈਟੋ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ, ਬਦਲਵੇਂ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਸ਼ੱਕੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਬੋਝਲ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਚੋਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ, ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਏ

ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ।

ਕੰਗਲੂ ਬਾਉਲਾ ਕੋਟ ਡਬਲਯੂਜੀਐਲ ਬਨਾਮ ਚੀਫ਼ ਈ_ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਅਫਸਰ ਜੇਸੀ-

----- (1) ਫੋ ਸੇਫਟ ਉਲਦਕਾ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ 0 ਜੇ (^ਪ੍ਰ^ਅਤ ਚੰਦਰ ਸਿਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਆਰਐਸ ਸੇਨ (3)।

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ

ਲਗਾਤਾਰ "ਰੋਕਣ ਦੀ ਲੋੜ" ਦਾ ਸਹਾਰਾ

ਲੈਣ ਲਈ "ਸਹੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਭਿਆਸ ਹਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਹੋਰ ਉਪਚਾਰ ਹਨ

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1955 ਨਾਗ 49

(2) ਏ.ਆਈ.ਕੇ. 1953 AIL 193f F

(3) A.L.R. 1955 Cal.

ਕਰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰੀ ਅਵਰਟਸ ਦੀਆਂ ਆਮ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜੰਕਸ਼ਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਟੋਫਗੁਓ ਵਾਰਟੋ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ' ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਭਿਆਸ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਅਮਰੀਕਨ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ ਵੋਲ. 44 ਪੀ. 113)।

ਹੁਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੰਨੀ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 52 ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨੁਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਦੇਹਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਹਲਕਿਆਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਵੋਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਉਪਾਅ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਏਰੀਏ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋ-ਵਾਰਟੋ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਕਰਤੱਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਾ ਹੋਣ, ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪੰਜ ਚੋਣਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ।

ਬਿੰਦਰਾ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਦੋਨਜ਼ਰ ਮੇਰਾ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਖਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ

-----ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਅਤੇ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. J. ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ